

Î N C H E I E R E

14 septembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul Iulia Sîrcu

Judecătorii

Iurie Bejenaru, Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Mihail Varvariuc,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Mihail Varvariuc împotriva Spitalului raional Ungheni, Inspectoratului de Poliție Ungheni și Sergiu Noroc cu privire la tragerea la răspundere a persoanelor pentru neglijență în serviciu și repararea prejudiciului moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 01 martie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de către Mihail Varvariuc și menținută hotărârea Judecătoriei Ungheni din 10 decembrie 2015,

c o n s t a t ă :

La data de 18 aprilie 2013, Mihail Varvariuc a depus cerere de chemare în judecată împotriva Spitalului raional Ungheni, Inspectoratului de Poliție Ungheni și a lui Sergiu Noroc cu privire la tragerea la răspundere a persoanelor pentru neglijență în serviciu și repararea rejudiciului moral.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, la 30 aprilie 2011, pe str. Națională, or. Ungheni a fost implicat într-un accident rutier, în urma căruia, autovehicolul său de model Opel Ascona, cu nr. de înmatriculare UN AG 759, a fost deteriorat.

Menționează că, vinovat de comiterea accidentului rutier a fost recunoscut Victor Visan, care conducea în stare de ebrietate autovehicolul de model Opel-Combo, cu nr. de înmatriculare DR AR 513.

Relevă că, la momentul comiterii accidentului, colaboratorul Inspectoratului de Poliție Ungheni, Sergiu Noroc a întocmit în privința lui Victor Visan, procesul-verbal privind constatarea conducerii mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică.

Mai relevă că, în urma testării lui Victor Visan cu mijlocul tehnic Drager 6810 ARAF 0593, s-a stabilit gradul de alcoolemie de 0,58 grame/litru în aer expirat.

Tot în aceeași zi, Spitalul raional Ungheni a prelevat de la Victor Visan, proba de sânge care urma a fi transportată la Centrul de expertize medico-legale din mun. Chișinău.

Afirmă că, la 18 ianuarie 2013, a depus la Procuratura raionului Ungheni cerere cu privire la preținsele acțiuni necorespunzătoare admise față de obligațiunile de serviciu de către colaboratorii Inspectoratului raional de Poliție Ungheni, a lucrătorilor medicali ai Spitalului raional Ungheni, la examinarea accidentului rutier produs la 30 aprilie 2011 cu implicarea autovehicolului său și cel a lui Victor Visan.

Invocă că, în urma controlului efectuat, Procuratura raionului Ungheni prin răspunsul nr. 895 din 18 martie 2013, i-a comunicat că, argumentele invocate în cererea sa s-au adevărat parțial, indicând că, probele de sânge prelevate au ajuns la Centrul de expertize medico-legală la 06 mai 2011 nesigilate, cu expirarea termenului de 3 zile prevăzut de legiuitor, fiind transportate cu o mașină de ocazie, dar nu de către agentul de circulație Sergiu Noroc, care urma să asigure transportarea în termen și calitativ a eprubetelor.

Consideră că, colaboratorul Inspectoratului de Poliție Ungheni, Sergiu Noroc și lucrătorii medicali ai Spitalului raional Ungheni nu au îndeplinit corespunzător obligațiunile de serviciu, prin acțiunile neglijente a acestora, i s-a cauzat prejudiciu moral ce constă din suferințe psihice manifestate prin neîncrederea în funcționalitatea organelor de drept și a altor organe implicate în cadrul examinării contravenției comise de Victor Visan la 30 aprilie 2011. Afirmă că, nu este de acord cu constatarea Inspectoratului de Poliție Ungheni.

Menționează că, prin acțiunile neglijente a colaboratorului Inspectoratului de Poliție Ungheni, Sergiu Noroc și a lucrătorilor medicali ai Spitalului raional Ungheni, i s-a cauzat prejudiciu moral ce constă din suferințe psihice manifestate prin neîncrederea în funcționalitatea organelor de drept și a altor organe implicate în cadrul examinării contravenției comise de Victor Visan la 30 aprilie 2011.

Cere, tragerea la răspundere pentru neglijență în serviciu a lucrătorilor Spitalului raional Ungheni și a colaboratorului Inspectoratului de Poliție Ungheni, Sergiu Noroc, încasarea în mod solidar de la Spitalul raional Ungheni a prejudiciului moral în sumă de 10 000 lei, încasarea în mod solidar de la colaboratorul de poliție Sergiu Noroc și Inspectoratul de Poliție Ungheni suma de 10 000 lei.

Prin cererea suplimentară din 25 iunie 2013, reclamantul a solicitat încasarea de la Inspectoratul de Poliție Ungheni, prejudiciul moral în sumă de 10 000 lei și încasarea de la colaboratorul de poliție Serghei Noroc prejudiciul moral în sumă de 30 000 lei.

Prin hotărârea Judecătoriei Ungheni din 17 decembrie 2013 și hotărârea suplimentară a Judecătoriei Ungheni din 18 decembrie 2013 au fost respinse ca neîntemeiate cerințele privind încasarea de la Spitalul raional Ungheni a prejudiciului moral în sumă de 10 000 lei, încasarea de la Sergiu Noroc a prejudiciului moral în sumă de 30 000 lei, încasarea de la Inspectoratul de Poliție Ungheni a prejudiciului moral în sumă de 10 000 lei, și încasarea cheltuielilor de judecată în sumă de 100 lei de la Spitalul raional Ungheni, colaboratorul de poliție Rutiere Ungheni, Sergiu Noroc.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 06 martie 2014 apelul declarat de Mihail Varvariuc a fost respins și menținută hotărârea Judecătoriei Ungheni din 17 decembrie 2013.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 17 septembrie 2014, a fost admis recursul declarat de Mihail Varvariuc, casată decizia Curții de Apel Bălți din 06 martie 2014 și restituită pricina la rejudecare la Curtea de Apel Bălți.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 11 noiembrie 2014, a fost admis apelul declarat de Mihail Varvariuc, au fost casate integral hotărârea Judecătoriei Ungheni din 17 decembrie 2013 și hotărârea suplimentară a Judecătoriei Ungheni din 18 decembrie 2013, cu restituirea cauzei spre rejudecare în aceeași instanță, în alt complet de judecată.

Prin hotărârea Judecătoriei Ungheni din 10 decembrie 2015 a fost respinsă acțiunea ca neîntemeiată.

În argumentarea poziției sale, instanța a motivat că reclamantul nu a prezentat probe veridice care ar fi dovedit circumstanțele invocate în susținerea pretențiilor cu privire la repararea prejudiciului moral, reclamantul nu a dovedit existența prejudiciului moral, nu a făcut dovada legăturii cauzale între îndeplinirea necorespunzătoare a obligațiilor de serviciu și paguba pricinuită, respectiv instanța a calificat mărimea compensațiilor solicitate ca nejustificată și neîntemeiată.

Instanța a mai motivat că, înscrisurile anexate la materialele cauzei și probele prezentate în ședință nu au confirmat faptul că pîrîții au acționat față de reclamant în mod ilicit cu vinovăție.

La respingerea acțiunii, instanța a concluzionat că, în speță, nu a fost contestat nici un act administrativ, nici nu s-a invocat nesoluționarea în termen legal a unei cereri, pretenții ce ține de procedura contenciosului administrativ, pentru a aplica prevederile art. 1404 alin. (1) CC.

Instanța a reiterat că, în ședința de judecată reclamantul nu a solicitat atragerea în proces a altor persoane concrete, pentru a fi trase la răspundere pentru neglijență în serviciu, deși a indicat că pretențiile lui sunt față de șeful Spitalului raional Ungheni, Lidia Creciun iar încasarea prejudiciului moral solicită de la Spitalul raional Ungheni, precum și că, are pretenții față de șeful Inspectoratului de Poliție Ungheni, însă persoana concretă nu o poate indica.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 01 martie 2016, a fost respins apelul declarat de Mihail Varvariuc și menținută hotărârea primei instanțe.

La data de 04 iulie 2016, Mihail Varvariuc a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitînd admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri cu privire la admiterea acțiunii.

Recurentul Mihail Varvariuc, în motivarea recursului, a indicat că, hotărârile judecătorești sunt neîntemeiate și ilegale, deoarece instanțele au aplicat eronat normele de drept material și apreciat arbitrar probele.

Consideră că, pretențiile și obiecțiile înaintate au fost confirmate prin probe concludente, și anume: procesul-verbal privind constatarea faptei conducerii mijlocului de transport în stare de ebrietate din 30 aprilie 2011, în care s-a indicat că în rezultatul testării alcoolscopice s-au depistat 0,58 g/l de concentrație de alcool în aerul expirat de la Victor Visan; procesul-verbal nr. 274 din 30 aprilie 2011

privind examinarea medicală pentru stabilirea stării de ebrietate, unde în concluzii medicul Buga stabilește că Victor Visan se afla în stare de ebrietate; copia raportului de cercetare medico-legală toxicologică nr. 557, întocmit de Centrul de Medicină Legală la 06 mai 2011, în care este indicat că probele de sânge au fost prelevate la 30 aprilie 2011, ora 19. 30 la Spitalul raional Ungheni (adică cu 6 zile mai târziu), eprubetele fiind prezentate nesigilate.

Invocă că, nu a contestat ordonanța procurorului raionului Ungheni din 18 ianuarie 2013, pe motiv că, prin ordonanță s-a constatat faptul că, de către colaboratorii Inspectoratului de Poliție Ungheni și lucrătorii medicali ai Spitalului raional Ungheni au fost admise încălcări, doar că ele nu sînt suficiente pentru a fi pornită urmărirea penală.

Totodată, recurentul consideră că, prin abaterile admise de către aceste organe și colaboratorii/angajații lor, i s-a cauzat un prejudiciu.

Relevă că, este incorectă poziția instanței precum că, urma obligatoriu să atragă în proces alte persoane concrete de la Spitalul raional Ungheni, pentru a fi trase la răspundere pentru neglijență în serviciu, motivînd că în cererea de chemare în judecată, a cerut de a fi atrase la răspundere persoanele vinovate pe acest caz, și anume lucrătorii Spitalului raional Ungheni și a Poliției rutiere, Sergiu Noroc.

Mai invocă că, este o opțiune a reclamantului de a atrage sau nu alte persoane concrete în proces, menționînd că conform art. 1415 al Codului civil, persoana care a reparat prejudiciul cauzat de o altă persoană are dreptul de regres împotriva acesteia. Conform prevederilor legale ale Codului civil, și anume a normelor care reglementează răspunderea delictuală, persoanele juridice și fizice răspund în aceeași măsură pentru prejudiciul cauzat.

Invocă prevederile art. 1404 alin. (4) al Codului civil, care statuiază că, în cazul în care o autoritate publică are o obligație impusă de un act adoptat în scopul protecției contra riscului de producere a unui anumit fel de prejudiciu, ea răspunde pentru prejudiciul de acest fel cauzat sau nepreîntîmpinat prin neexecutarea obligației, cu excepția cazului cînd autoritatea publică demonstrează că a dat dovadă de diligență rezonabilă în executarea obligației.

Susține că, autoritățile publice vizate nu au dat dovadă de diligență rezonabilă și nu au executat obligațiile impuse de actele normative care le stabilesc atribuțiile de serviciu.

Califică ca declarative afirmațiile instanței precum că, nu a făcut dovada prejudiciului moral sub aspectul existenței și nu a făcut dovada legăturii cauzale între neîndeplinirea corespunzătoare a obligațiilor de serviciu și paguba pricinuită, respectiv mărimea compensațiilor solicitate este nejustificată și neîntemeiată.

Relevă că, prejudiciul moral cauzat constă în cauzarea suferințelor psihice manifestate prin neîncrederea în funcționalitatea organelor de drept și a altor organe, pierderea încrederii că în Republica Moldova este posibilă obținerea unei judecăți echitabile, iar cantitatea suferințelor morale nu poate fi apreciată prin intermediul unor dispozitive.

Consideră că, aceasta este o cerință nejustificată și incorect solicitată de către instanțe.

La data de 16 august 2016, intimatul Sergiu Noroc a depus referință, prin care a solicitat respingerea recursului ca inadmisibil.

Prin referința depusă la data de 24 august 2016, reprezentantul Inspectoratului de Poliție Ungheni, Ivan Nastas, a solicitat respingerea recursului ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul a fost depus în termen, or, din materialele cauzei rezultă că, instanța de apel a expediat copia deciziei contestate în adresa recurentului la data de 05 mai 2016 (f. d. 44 Vol. II), iar acesta a depus cererea de recurs la data de 04 iulie 2016 (f. d. 42 Vol. II).

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4);

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de către Mihail Varvariuc, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Totodată, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către Mihail Varvariuc, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul lui Mihail Varvariuc ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul lui Mihail Varvariuc se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul
Judecătorii

Iulia Sîrcu

Iurie Bejenaru

Mariana Pitic